

per aspera ad astra

Світло Правди

Газета розповсюджується **безкоштовно**

«Світло Правди» №30 (104) жовтень 2010 видання Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

Десять правил святого Альфонса Лігуорі, щоб добре жити

1. Зранку, тільки прокинувшись, розпочинай день з молитви; щодня присвяти півгодини на роздумування або, принаймні, на читання якоїсь духовної книжки; старайся щодня брати участь у Службі Божій, відвідувати Найсвятіші Тайни й образ Матері Божої; протягом дня відмовляй вервицю; ввечері зроби іспит сумління, завершивши актом покаяння.

2. Часто приступай до Сповіді й хоча б раз на тиждень приймай св. Причастя, а навіть частіше, якщо в змозі, за порадою духовного отця.

3. Вибери собі постійного сповідника, досвідченого і побожного, завжди керуйся його вказівками: тоді, коли йдеться про духовні справи, так і про всі інші; не відходь від нього без важливого й обґрунтованого приводу.

4. Уникай неробства, поганого товариства, нескромних розмов, а передусім злих нагод, особливо тих, які становлять небезпеку для стриманості.

5. У момент, коли зазнаєш спокусу, особливо тих, які загрожують чесноті чистоти, зроби

7. Коли тільки можеш, старайся слухати проповіді й відвідувати конференції; стань членом якоїсь релігійної спільноти тільки з тією метою, щоб турбуватися про своє вічне спасіння.

8. Часто молися до Пресвятої Діви Марії й, за порадою духовного отця, щоб ушанувати Її, впровадь піст у суботу й під час Її головних свят або якусь іншу форму умиртвлення.

9. У таких важких і болісних випадках, як хвороби, втрата речі чи близьких осіб, переслідування, у всьому погоджуйся з Божою волею, старайся тоді зберігати внутрішній спокій душі, промовляючи: «Так хоче Бог (або «Так хотів Бог»), отож нехай так буде».

10. Раз у рік старайся взяти участь у реколекціях, які відбуватимуться в якомусь реколекційному будинку або у спеціальному місці; якщо це не можливо, то постарайся, принаймні, відправити реколекції у своєму помешканні, віддаючись у ті дні молитвам, духовному читанню і збереженню тиші; таким способом постарайся взяти участь у щомісячному дні зосередження, прийнявши Святе Причастя й уникаючи, наскільки це можливо, будь-яких розмов.

Вибери собі постійного сповідника, досвідченого і побожного, завжди керуйся його вказівками: як коли йдеться про духовні справи, так і про всі інші; не відходь від нього без важливого й обґрунтованого приводу.

знак Святого Хреста, заклич святі імена Ісуса і Марії, аж до того моменту, поки не зникне спокуса.

6. Якщо поповниш якийсь гріх, відразу жалій за нього і постанови виправитися; а якщо гріх є важким, тоді якнайшвидше іди до сповіді.

У середу, 6 жовтня, у приміщенні актового залу Вищого професійного училища готельного сервісу і туризму (м. Івано-Франківськ, вул. Сорохтея, 43) відбулася зустріч з учнями першого курсу цього навчального закладу.

стор. 2

Ми повинні жертвувати за померлих "найкращу молитву" - Службу Божу. Для тих, які у чистилищі - це буде допомогою, щоб швидше дістатися до неба, для тих, які вже в небі - буде подякою за спасіння.

стор. 3

Оголошення!

Молодіжна комісія спільно з Паломницьким центром Івано-Франківської єпархії УГКЦ запрошують молодих людей віком **від 17 до 35 років** взяти участь у щорічних новорічних зустрічах молоді

які цього року проведуть у **Роттердамі (Голландія)** у період

з 24.12.2010 до 04.01.2011

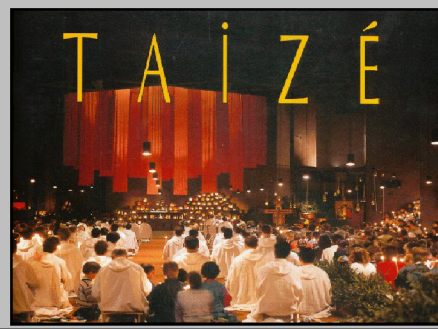
Маршрут паломництва:

Івано-Франківськ -
Будапешт (Угорщина) -
Відень (Австрія) - Франкфурт-на-
Майні (Німеччина) -
Роттердам (Голандія) -
Брюссель (Бельгія) - Прага (Чехія) -
Івано-Франківськ

Запис на прощі проводиться за адресою:

м. Івано-Франківськ,
вул. Гарбарська 20,

Паломницький Центр Івано-
Франківської єпархії УГКЦ
За детальнішою інформацією
звертайтеся за телефонами:
(0342) 731746 або (094) 9224746
e-mail: svitlo_pravdy@ukr.net
www.mkugkc.if.ua

Відвідуючи Святі місця, можеш побачити багато людей. Дивишся і бачиш усіх разом. По якомусь часі відчуваєш, що єдності такої немає. Дивуєшся: що можна бути разом в одному місці і водночас далеко один від одного.

стор. 4

НОВИНИ

Відбулася зустріч з братом Бенуа (Тезе, Франція)

У вівторок, 5 жовтня, 2010 р.Б. у приміщенні монастиря отців Василіян (м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 181) відбулася зустріч з братом Бенуа зі спільноти Тезе (Франція). Як ми повідомляли раніше, зустріч мала відбутися з іншим братом з цієї спільноти - братом Георгом. Але у зв'язку з тим, що у цей час брат Георг перебував у Харкові, до нас завітав брат Бенуа.

Близько тридцяти молодих людей (тих, які вже були на зустрічах молоді Тезе у різних країнах Європи, так і тих, хто ще готується це зробити) завітали у цей вечір до монастиря, щоб послухати брата Бенуа і поспілкуватися з ним. Брат розповів про своє покликання до цієї спільноти; повідомив про підготовку до зустрічі молоді у Роттердамі (Голландія), яка пройде з 28 грудня 2010 р. Б. до 1 січня 2011 р.Б.; водночас відповів на запитання, які ставились йому.

Також молоді мали можливість переглянути фільм про заснування спільноти Тезе, її розвиток і діяльність у цей час.

Згодом усі взяли участь у Святій Літургії у храмі Царя Христа монастиря отців Василіян, яку служили о. Порфирій Шумило, ЧСВВ, о. Віталій Дем'янець (голова Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ) та о. Іван Сас (заступник голови Молодіжної комісії).

Після її закінчення о. Віталій Дем'янець подякував брату Бенуа за його візит до Івано-Франківська, а всім молодим людям - за їхню присутність на цій зустрічі.

Складаємо вдячність за сприяння у проведенні зустрічі ігумену монастиря отців Василіян, що в м. Івано-Франківську, о. Йосафату Фітелю, ЧСВВ.

Зустріч з учнями Вищого професійного училища готельного сервісу і туризму

У середу, 6 жовтня, у приміщенні актового залу Вищого професійного училища готельного сервісу і туризму (м. Івано-Франківськ, вул. Сорохтея, 43) відбулася зустріч з учнями першого курсу цього

навчального закладу, яку провів працівник Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ диякон Михайло Віхоть. Тема, яку він порушив, викликала у присутніх зацікавлення. Про це свідчить активність учасників зустрічі, які радо давали відповіді на поставлені питання. А сама тема стосувалася сенсу життя, шкідливості куріння та зловживання алкоголем.

Після завершення зустрічі кожен бажаючий міг взяти і ознайомитися з газетою «Світло Правди»- виданням Молодіжної комісії.

Складаємо вдячність директору цього закладу п. Вірі Кузнецовій та заступнику директора з виховної роботи та соціальних питань п. Мирославу Хромею за небайдужість до духовного розвитку молодих людей.

Наступна зустріч з учнями училища відбудеться у середу, 3 листопада.

Прес-центр Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

Івано-Франківська міська рада заборонила продаж алкогольних напоїв з 22:00 год. до 8:00 год.

У вівторок, 5 жовтня, на підтримку відповідного рішення проголосували 36 депутатів, проти - двос, утримався - один. Прийняття рішення обумовлено тим, що значна частина підприємств торгівлі, які продають алкогольні напої в роздріб,

розташовані в житлових будинках, що створює незручності мешканцям. Крім того, почастишали випадки зловживання алкогольними напоями молоддю в нічний час.

Рішення міськради набуде чинності через два тижні після його опублікування в

муніципальній газеті «Західний кур'єр», тобто з 21 жовтня нинішнього року.

Як заявив начальник управління торгівлі міськвиконкомом Ігор Витріховський, за порушення торгівлі алкоголем вночі магазини будуть штрафувати. Він також уточнив, що заборона на торгівлю алкоголем в нічний час не стосується закладів громадського харчування.

Депутати також вирішили розробити і затвердити на одній з наступних сесій міськради комплексну програму з попередження зловживання алкогольними та слабоалкогольними напоями.

За останньою інформацією, в Івано-Франківську роздрібну торгівлю алкогольними напоями здійснюють 635 закладів.

Нагадаємо, наприкінці вересня міська влада Львова та Ужгорода ввели заборону на продаж алкоголю з 22:00 год. вечора до 10:00 год. ранку.

www.pravda.if.ua

У Римі відкрився католицький бар Івана Павла II

Крипту храму Сан-Карло-аль-Корсо у Римі переобладнали у перший у місті "католицький бар".

Заклад носить ім'я покійного Папи Івана Павла II, точніше його італійські ініціали - GP2. Бар був відкритий з дозволу Римської дієцезії.

Мета закладу - дати молоді можливість посидіти і поспілкуватися пізно ввечері, замість того, щоб блукати вулицями і напиватися в інших барах. У пабі GP2 пиво і вино коштують дешевше, ніж в інших місцях, проте політика закладу - засудження пияцтва. Дослідження останніх років показують, що все більше молодих італійців схильні до запійного пияцтва, яке раніше не було характерне для більшості середземноморських країн.

Всі співробітники GP2 - католики. Кожен з них на роботі носить чорну футболку з ініціалами Папи Івана Павла II.

«Ми хотіли відійти від стереотипу, що якщо ти католик, ти обов'язково повинен бути сумним і серйозним, - говорить Джанлуїджі Де Пало, один з ініціаторів пабу. - Бути католиком може бути весело».

www.christusimperat.org

Діла милосердя для померлих

"Отців і праотців, дідів, і прадідів, від перших аж до останніх... всіх пом'яни, Спасе наш!"

(З Утрени суботи перед М'ясопусною)

Вже стало певною традицією, що ми, християни, молимося за наших померлих родичів, жертвуємо за них наші молитви, просимо за них Служби Божі. Ця практика бере свій початок у традиції латинської церкви, бо згідно григоріанського календаря 2 листопада є Днем всіх померлих; в той час, коли у нашій церкві офіційними днями молитви за померлих, чи, як ми їх називаємо, "задушними днями" чи "поминальними" є: Задушні суботи - перед неділею М'ясопусною, друга, третя і четверга субота Великого Посту та субота перед Зеленими Святами. Крім того Церква має прадавній звичай поминати померлих у 9-ий і 40-ий день після смерті та у річницю смерті.

Оскільки листопадові дні вдійсності стали для багатьох наших родин часом спільної молитви, хотів би відповісти на запитання: що ж ми можемо зробити для наших близьких, які вже відійшли з цього світу?

Можемо, згідно вчення Святої Церкви, так окреслити діла милосердя, якими добрий християнин вшанує своїх померлих:

1. Найперше, вділити після смерті похорон з належною повагою до тіла.
2. Молитися за них.
3. Робити милостині в наміренні "за їхні душі".
4. Жертвувати чи "просити" Службу Божу за їхні душі.

А зараз детально перешлянемо те, що було сказано:

1. Ми повинні похоронити тіло похристиянськи з належною повагою, бо це є наказ Божий: «Сину, зрнної над померлим сльози, розпочинай голосіння, як личить тяжко стражденому; поховай його тіло, як звичай велить, і могили його не занедбай» (Сирах 38:16). Потрібно йти за таким наказом, тому що і ми колись помremo, тому що віримо у воскресіння тіл (Символ Віри), знаючи однак, що навіть, коли б тіло з різних причин не мало б належного поховання, всерівно воскресне «останнього дня». Відомо, що померлого похоронити -це одне зі семи діл милосердя для тіла. «Отож, коли ти з Сарою молився, я заносив ваші молитви перед славу Господню. І як ти ховав мертвих, я чинив так само» (Товит 12:12).

2. Ми повинні молитися за них, про що говорять Святе Письмо. У Старому Завіті читасмо, що Юда Макавей після перемоги над ворогами просив, щоб молилися за померлих «бо це свята і спасенна думка молитися за

померлих, щоб вони очистились від своїх гріхів. Тому він і приніс жертву благаання за мертвих, щоб вони звільнилися від гріха» (2 Мак. 12:43-46). Христова Церква продовжила цей побожний звичай: в перших століттях християнства, коли похорон відбувався перед полуднем, то в церквах за душу покійного служили Святу Літургію. Є письмові згадки про похорон св. Моніки, матері Св. Августина († 430), який каже, що

на похороні своєї матері він правив Святу Літургію, як це було у звичаю. Історик Євсевій († к. 340) говорить про відправу Святої Літургії на похороні цесаря Костянтина Великого († 337). Коли ж похорон відбувався пополудні, то Літургії вже не було, а головну частину похорону творили співи псалмів і читання святого Письма. Напою молитвою ми виявляємо нашу любов, полегшуємо кари, як каже св. Августин, за які терплять у чистилищі, а також сприяємо, щоб були цілковито звільнені від кар.

3. Ми повинні робити діла милосердя, давати милостиню в наміренні померлих душ. «Зібрав 2000 драхм сріблом і послав їх в Єрусалим, щоб там приносили жертви за гріхи тих, що полягли у битві» (2 Мак. 12:43). Так, як ми даємо милостиню бідним та хворим, бо вони терплять, так само жертвуємо милостиню за померлих, бо ті терплять у чистилищі. Як каже св. Августин, що найменша кара у чистилищі є важчою за будь-які кари тут на землі. Душі у чистилищі є дуже «бідні духовно», бо після смерті не можуть більше отримати заслуг для вічного життя. Наша милостиня, як і молитва, буде для них допомогою, а коли вони підуть до

неба, будуть молитися за нас. Душам у чистилищі можуть допомогти Боже милосердя, наші молитви та наші добрі діла. Христові слова «Що-небудь ви зробили одному з моїх братів найменших - ви зробили мені» (Мт. 25:40) мають спонукати нас робити діла милосердя.

4. Ми повинні жертвувати за них «найкращу молитву» - Службу Божу. Для тих, які у чистилищі - це буде допомогою, щоб швидше дістатися до неба, для тих, які вже в небі - буде подякою за спасіння. Для тих, що вже у пеклі, на жаль, нічим не допоможе, проте стає потіхою для живих, які моляться. Св. Моніка, будучи на смертельній постелі, просила свого сина Августина: «Похороніть моє тіло, де б це й не було, і про нього не журіться. Однак одного у вас прошу, щоб ви завжди на Святій Літургії пам'ятали про мене». Св. Єфрем Сирійський († 373) у своїм заповіті залишив таку просьбу: «Дайте мені на прощання молитву, псалми і Жертву Святої Літургії. А по 30 днях зробіть поминки за мене, бо померлі дістають поміч через Святу Літургію, що їй живі жертвують».

Слуга Божий Іван Павло II у своєму «Заповіті» писав: «Після смерті прошу про Службу Божу і молитви» (Запис 1990 року).

Кожна Служба Божа є найкращою молитвою і вона одна могла б усі душі звільнити з чистилища, якщо б на це була воля Божа. Ми, що беремо участь у Службі Божій, можемо заслуги з неї жертвувати за душі в чистилищі. Всі наші «поховання», молитви, діла милосердя і милостині, Служба Божа є виявом віри у воскресіння з мертвих. Це є одна з правд віри, яка ґрунтується на факті Воскресіння з мертвих Господа нашого Ісуса Христа. Церква, яка є містичним Тілом Христовим, що об'єднує всіх охрещених на землі, в небі і в чистилищі, старається постійно нагадувати своїм вірним про важливість такого нашого «спілкування» з мертвими через молитви. Взаємне з'єднання всіх вірних на землі, в небі і в чистилищі ми називаємо спільнотою святих. Всіх членів тієї потрібної спільноти зв'язує одна і та сама любов до Господа Бога і до ближніх. Саме на вченні про спільноту святих ґрунтується наш звичай молитися за померлих, зокрема, за душі у чистилищі. Бо душі, що в небі, вже не потребують наших молитов, а тим, що в пеклі, наші молитви нічого не допоможуть.

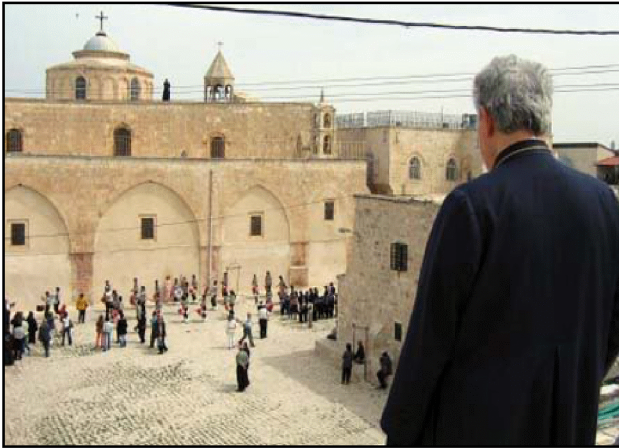
Св. Іван Золотоустий говорить: «Ти кажеш: «Я оплакую моїх дорогих померлих». Але було б краще, якщо б ти помагав їм молитвами, милостинею і Святою Літургією, а не тільки сльозами».

Нехай це повчання про відношення до наших померлих, яке має бути християнським, тобто ґрунтується на вірі про воскресіння, та чистим від різних вірувань та забобонів, допоможе кожному з нас зростати у любові до Бога і до ближніх, а зробити щось для наших дорогих померлих є виявом нашої любові до них.

*о. Йосафат Бойко,
синкел у справах монашества
Івано-Франківської єпархії УГКЦ*

Різниця між туристом і паломником

Відвідуючи Святі місця, можеш побачити багато людей. Дивишся і бачиш усіх разом. По якомусь часі відчуваєш, що єдності таки немає. Дивуєшся: що можна бути разом в одному місці і водночас далеко один від одного. Можна ступати по Святій Землі і бути далеко від неї серцем. Можна оглядати святиню, і бути духовно сліпим. Можна розказувати гаряче і при цьому ховати свої очі, щоб не показати правди, що для тебе це лише робота, а не свідчення віри, це просто

шукання земних скарбів. Турист і паломник - обоє в одому місці, чи справді обоє є на святому місці?

Обоє залишають свій дім і вирушають у подорож. Кожен прагне дійти до запланованого місця, але у кожного відбувається все по-іншому. Паломник починає приготування від свого серця, а турист із сумки. Турист планує відпочинок і зручності, а паломник готує себе до духовної праці і трудностей, невідомості. Турист мріє побувати на самому місці і побачити всі визначні пам'ятки, паломник хоче одного - зустріти Бога і відчути Його присутність.

Для туриста - це дорога у далеку країну, а для паломника - це ще шлях у глибину свого серця.

Турист вирушає сам із собою, паломник несе у своєму серці усіх, хто просив про його молитву, сповняє місію.

Турист шукає, де більш цікавіше, а паломник - святе. Турист себе збагачує культурно, розумово, а паломник освячується.

Турист йде на пошуки, щоб побачити щось

чуже і незнане, а паломник вирушає у подорож, щоб зустріти рідне, хоча не до кінця пізнане.

Турист приходиться і розглядає все очима, паломник найперше дивиться у своє серце, щоб дати йому можливість поєднатися із святістю і умиротворитися.

Турист вичитує факти і деталі, щоб краще пізнати особливості місця, паломник пригадує свою історію і окремі факти свого життя, щоб отримати відповіді на свої запитання життя.

Турист хоче почути і побачити незнане йому, паломник хоче пережити вже знане і не раз почуте, що тепер оживляється і залишає невидимий слід благодаті.

Турист хоче побачити якнайбільше, паломник прагне побути якнайдовше.

У туриста залишаються враження від побаченого, у паломника - від пережитого.

Турист шукає чогось цікавого і незнамого. Для Паломника все вже знайоме і рідне, відчуває себе, немов

удома.

Після повернення

Турист показує фотографії на фоні визначних місць, паломник позує очі, у яких можна побачити відблиск Божої присутності.

Турист прикрашає оповіді свої красивими прикметниками, паломник мовчить і мило запрошує побувати самому на святих місцях,

Відвідуючи Святі місця, можеш побачити багато людей. Дивишся і бачиш усіх разом. По якомусь часі відчуваєш, що єдності таки немає. Дивуєшся: що можна бути разом в одному місці і водночас далеко один від одного. Можна ступати по Святій Землі і бути далеко від неї серцем.

адже слова не можуть передати всього, а можуть тільки збіднити.

Турист ділиться враженням від побаченого і везе сувеніри. Паломник ділиться отриманою водою благодаті і благословення,

що зачерпнув від самого джерела.

Турист, коли вертається додому, прощається із визначним місцем і заносить його у список відбутого, а паломник дякує Богові, що прийняв його і в цьому святому місці, у святій оселі, де як і повсюди відчув себе очікуваним і прийнятим.

Обоє побували в одному місці, обоє повернулись, повернулись різними.

Кожен шукав, кожен знайшов те, що шукав. Хтось щось тримав у руках знайдене, а хтось зберігав у серці віднайдене і живе.

Цікаво, а скільки разів наше відвідування церкви чи іншого святого місця було паломництвом, а скільки туристичною прогулянкою?

Може, тому ми не завжди повертаємося із святих місць духовно піднесені і умиротворені?

о. Віталій Тарасенко
www.rozдум.org.ua

Якщо у вас є цікава інформація, з якою ви хотіли б поділитися з іншими читачами, то заходьте до нас у редакцію або пишть на e-mail: svitlopravdy@ukr.net

Запрошуємо читачів газети «Світло Правди» стати дописувачами нашого видання. Зробімо молодіжну газету ще цікавішою!

Ми дякуємо друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети

ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ

**м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93**

«Світло правди» - видання Молодіжної Комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ
наша адреса: УКРАЇНА, 76019, м. Івано-Франківськ
вул. Гарбарська, 20 тел. 73-17-46
тел. моб. 094-922-47-46
розрахунковий рахунок № 26006340312671
МФО 325019 код 25789939 Укрсоцбанк
e-mail: svitlopravdy@ukr.net
www.mkugkc.if.ua

Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

За достовірність інформації відповідає її автор
Тираж 2000 примірників

Голова Молодіжної Комісії - о. Віталій Дем'янець
Заступник голови Молодіжної Комісії - о. Іван Сас
Редактор - диякон Михайло Віхоть